

Barış ve Demokrasi

Mücadelesinin Diyalektiği

Demokrasi olmayan ülkede barış olmaz, Barış olmayan ülkede demokrasi olmaz dersek tek cümlede düşüncemizi aktarmış olabiliriz.

Bu cümleyi daha iyi anlayabilmek için çok uzaklara gitmemize gerek yok. Türkiye'nin bugünkü durumu bu tabloyu tam anlamıyla ifade ediyor.

Demokrasi dediğimizde şimdi birileri çıkacak "kimin demokrasisi" diyecek. Hatta "siz hala burjuva demokrasisinden bahsediyorsunuz" diyecekler. Lenin, bu konuya en uygun yanıtı vermiştir. "... Demokrasi uğruna savaşımın, proleteryanın dikkatini, sosyalist devrimden başka yöne çekeceğini, ya da bu devrimi gözden gizleyeceğini, ikinci plana iteceğini v.b. sanmak büyük bir yanılğı olur. Tam tersine, nasıl ki tam demokrasiyi uygulamayan sosyalizm başarılı olmazsa, aynı şekilde, proleterya, demokrasi uğruna, bütün alanlarda tutarlı bir devrimci savaşım yürütmeden burjuvaziyi yenilgiye uğratamaz. ..." (Sosyalist Devrim ve Ulusların Kendi Kaderlerini Tayin Hakkı - Tezler - V.İ.Lenin, Tüm Eserler, Almanca, Cilt 22, S. 144-159, Dietz Verlag, Berlin, 1960)

Barış konusunda da benzer anlayışlar geçerlidir. Sanki sınıflar arası barış isteniyormuş gibi bir sonuç çıkarılmaya çalışılmaktadır. Bu doğru değildir. Barış sorununa yaklaşım ve barış için savaşım, bir yandan burjuvazi, özellikle emperyalist dönemde, savaşlardan beslendiği için önemlidir, diğer yandan da kitleler savaşın yarattığı tüm yıkımları yaşadıklarından, barış istedikleri için önemlidir. Komünistler gerçek ve kalıcı barışın ancak Sosyalizmde mümkün olduğunu bilirler ve barış savaşımını sosyalizm için mücadeleden ayrı görmezler.

Barış konusunda da Lenin'e dönelim. Bakınız ne diyor: "... Bu, kitlelerin giderek artan barış talebine sosyalistlerin kayıtsız kalabileceği anlamına mı gelmektedir? Asla. İşçilerin sınıf bilincine sahip öncüsünün sloganları bir şeydir; kitlelerin kendiliğinden talepleri bambaşka bir şey. Barış isteği, kapitalist sınıfın kitleleri aldattığı, 'kurtuluş', 'anavatanın savunulması' ve benzeri burjuva yalanlar karşısında duyulan

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin 29 Şubat 2020 Tarihli Açıklaması

Sadece 'Savaşa Son' Demek Yetmiyor, Bu Düzen Değişmelidir!

AKP Rejimi 2011 yılından beri Suriye'de Esad yönetimini devirmeye ve Suriye yönetimine oradaki uzantıları üzerinden hakim olmaya çalışıyor. Öncelikle bu gerçeğin günümüz gelişmeleri içinde kesinlikle unutulmaması gerekmektedir.

Diğer bir olgu da Recep Tayyip Erdoğan'ın 2004 yılında kendini ABD emperyalizminin "Büyük Ortadoğu Projesi - BOP" Eş Başkanı olarak ilan etmesidir.

Bugünlerde yaşanan gelişmeleri bu iki veri temelinde değerlendirmek gerekmektedir. MHP destekli AKP-Saray Rejimi'nin bugün Suriye topraklarında sürdürdüğü işgal hareketini ve kirliliği savaş çerçevesinde ele alınmalıdır.

Şam'da, Emevi Camii'sinde Cuma namazı kılma söylemi ile başlayan bu maceranın içeriği bugün için de değişmiş değildir. MHP destekli AKP-Saray Rejimi halen aynı hayalle hareket etmektedir. Bu hayal gücünü de ABD, Almanya, Fransa ve İngiltere emperyalistlerinden aldığı destekle devam ettirmektedir.

Kürt halkının Rojava'da yaşama geçirdiği özerk demokratik yönetimi hedef alarak başlayan macera bugün farklı boyutlara ulaşmış ve doğrudan Suriye Arap Cumhuriyeti'nin yönetimini ele geçirmeye yükselmiş olsa da, Suriye topraklarında yürütülen bu savaş Kürt halkının kazanımları konusunda da ciddi bir tehlike oluşturmaktadır. Erdoğan'ın, Suriye'deki işgali "bölücü terör örgütü tehlikesi" ile açıklaması sadece bir demagoji değil, gerçeğin tam kendisidir. Şam yönetimine yönelik saldırı onlar açısından bugün için Rojava'yı da kapsamaktadır. ABD ve İsrail'in Rojava ile ilgili Türkiye'yi farklı bir senaryo içine sokma çabaları ise sürmektedir.

27 Şubat 2020 günü İdlib yakınlarında resmi rakamlara göre otuz altı, sahadan gelen haberler göre yüzden fazla askerin yaşamını yitirdiği olay bütün bu olgulara bağlı olarak değerlendirilmek zorundadır. Türkiye, Suriye toprakları içinde Soçi Mutabakatı doğrultusunda, taahhüt ettiği, İdlib'deki İslamcı Terör Çeteleri mensuplarını boşaltma işlemini koordine etmek için on iki askeri gözlem noktası oluşturmuştur. Neki, Türkiye bu taahhütünü yerine getirmemiş, teröristleri kendi paralı askerleri olmaya devşirmiş ve Rusya'nın uyarısı ile adı pek kullanılmayan Milli Suriye Ordusu'nu oluşturmuştur. MSO, varolan terörist ÖSO güçlerine eklenen terör gruplarının bileşimidir. Rusya ve Suriye bu çeteyi terörist olarak nitelermekte ve onlara karşı savaşmaktadır. Türkiye ise bu çeteleri maddi ve askeri teçhizat ile desteklemekte, eğitmekte ve kendi savaş planları içinde sahaya sürmektedir. TSK personelinin bu çetelerle iç içe hareket etmesi de 27 Şubat'taki gibi vahim olayların oluşmasına yol açmaktadır.

Diğer bir konu da, TSK'nin kurduğu gözlem noktalarının Suriye Arap Ordusu tarafından özgürleştirilen ve teröristlerden temizlenen toprakların içinde kalması meselesidir. Bu gözlem noktalarındaki askerler resmen rehin durumundadır. Türkiye, şimdi onları kurtarmak ve hatta kendi amacına göre o bölgeleri Suriye Arap Ordusu'dan temizleyip Halep ve Şam'a ilerlemek için Suriye topraklarına personel ve teçhizat yığınağı yapmaktadır. Son üç hafta içinde onbinlerce asker Suriye'ye sokulmuş, binlerce TIR askeri malzeme, tank ve zırhlı araç Suriye topraklarına geçirilmiştir. Bu güçler ve araç gereçlerle terörist çetelerin ellerinde bulundurdukları topraklar ile Suriye Arap Ordusu'nun özgürleştirdiği bölgelerin kesiştiği topraklarda askeri mevziler oluşturulmuştur. Bu askerler şimdi Suriye Arap Ordusu'nun hedefindedir.

Türkiye, gözlem noktaları ve oluşturduğu yeni mevzilerdeki askerleri ülke topraklarına geri çekmelidir. Suriye topraklarındaki işgal hareketine son vermelidir. Yoksa önümüzdeki dönemde daha büyük felaketler yaşanacaktır.

IV. KADRI EROL YOLDAŞ KOMÜNİST HAMLESİ

10 EKİM 2019 - 29 OCAK 2020

Sonuç Değerlendirmesi

Değerli Yoldaşlar!

Yüz on bir gün süren IV.Hamlemiz 28-29 Ocak gecesi sonuçlandı. Arada geçen sürede bilgileri, belgeleri topladık, değerlendirmeleri gerçekleştirdik ve size sonuçlarını bu yazımızla iletiyoruz.

Öncelikle IV. Hamle dönemimizin verimli ve başarılı geçtiğini belirterek başlayalım. Hamle sürecini değerlendirirken, önce, geçen yıl gerçekleştirdiğimiz III.Hamle sonucunda çıkardığımız sonuçları ve onların yaşama ne kadar geçirilebildiğini ele aldık. Ardından da o temelde IV.Hamle sürecinde bu alanlarda kaydedilen mesafeleri ve de eksik kalan yanlarımızı değerlendirerek sonuçlar çıkardık. Nedenleri üzerinde durduk ve yeni kararlar aldık.

Geçen yıl, III.Hamle sürecinin sonunda yaptığımız değerlendirmeyi şöyle başlamıştık: *“111 günlük süreçte gerek program gerekse de tüzük taslağı üzerinde bu değerlendirmemizde ele aldığımız ve kimilerini de bu değerlendirmeye yansıtamadığımız verimli bir çok çalışma, tartışma ve eğitim niteliğinde toplantılar gerçekleşti. Şimdi, bu değerlendirme ile bu çalışmayı sonlandırmış olmuyoruz. Aksine, bu çalışma anlayışını bir süreklilik halinde sürdürmeyi ön görüyoruz. Önümüzdeki dönem sınıf savaşımının keskinleşeceği bir dönem olacak. Faşizan yönetim tarzı daha da kurumsallaşabilir. Saldırıları artabilir. Aslanan düşmanın ne yaptığı değil, ona karşı bizim ne yaptığımız ve yapacağımızdır. Sahada, toplumun tüm hücrelerinde ve gözenerlerinde etkin olmak, sınıf mücadelesinin önderliğini yürütmek, ancak ve ancak teorik, ideolojik, politik ve örgütsel olarak savaş yeteneği ve manevra kabiliyeti yüksek bir örgütle mümkündür. Üzerinde çalıştığımız konu budur. Bu alanda bu yılki III. Hamle dönemimizde önemli adımlar attığımızı, ancak henüz yerine getirmemiz gereken bir dizi görev olduğunu da tespit ettik. Merkezi organlarımız yapılan tüm toplantıların ve iletilen tüm yazılı belge ve raporların sonuçlarını titizlikle değerlendirmiş ve gereken sonuçları çıkarmıştır. Merkez Komitesi Sekreterliği ve Politik Büromuz bundan sonraki adımı ‘Süreklilik içinde Yenilenme’ niteliğinde tarif etmiş ve tüm parti örgütü ve yoldaşlarımızı IV. Hamle dönemine kadar bu konuda hazırlanma ve uygulama ile görevlendirmiştir.”*

Bilindiği üzere III.Hamlemizde ana konu Program ve Tüzük tartışmaları idi. III.Hamle ile IV.Hamle başlangıcı arasında geçen süreçte, III.Hamle süreci sonucunda aldığımız kararların pratikte uygulamasını gerçekleştirdik ve gerek program tartışmalarını destekleyici ideolojik çalışmalarda, gerekse de tüzük ilkelerini örgüt içinde uygulama konusunda eksikliklerimizi gidermek için somut önlemler aldık ve uyguladık. Bunun sonucudur ki, IV.Hamle çalışmalarımız daha önce tespit ettiğimiz birtakım eksikliklerimizin giderilmesi tamamlandıktan sonra gerçekleşmiş oldu. Bir yandan “arınma” diğer yandan “Süreklilik içinde Yenilenme” alanında

çalışmalarda mesafe aldığımızı tespit ettik. “Arınma”, kural tanımayan, örgüt çalışmalarına uyumluluk sağlamakta zorluk çeken yoldaşlarımızdan arınma anlamına gelmektedir. Bu konularda ilkesel olmak sadece günlük parti yaşamını bozan unsurlardan arınmak anlamına gelmiyor. Aynı zamanda düşmana karşı gizlilik ve güvenlik kurallarının uygulanmasında disiplin açısından belirleyici bir rol oynuyor. Partiyi bir “tartışma kulübü” zanneden ve gerek yoldaşlar arası ilişkilerde, gerekse de parti toplantılarında komünist niteliğe uymayan davranışlar içinde bulunan yoldaşlar, maalesef bozguna bir işlev üstlenmiş oluyorlar. Genellikle küçük burjuva alışkanlıkların yayılmasında, yatay ilişkiler kurulmasında hata üzerine hata yapıyorlar. Parti bir “tartışma kulübü” ve bazı yoldaşların kendi kişisel tatminlerini aradıkları bir alan değildir. Parti, bir savaş örgütüdür. Legalizmin, liberalizmin, reformizmin parti sıralarında yeri yoktur. İlginç olan, bu “sağ” eğilimlerin, ifadelerine “sol” çıkışlar olarak yansımalarıdır. Özellikle içinde yaşayıp mücadele ettiğimiz faşizan baskı ve diktatörlük koşullarında “büyük” sözler ederek ve “sol”dan konuşarak sıcak ve somut sınıf savaşımından, örgütlü çalışmadan kaçma eğilimleri artıyor. Çok laf üretip, çok iş yapar havasında olup, somut olarak parti çalışmalarına maddi-manevi hiç bir katkıda bulunmadıkları gibi, sürekli eleştiri pozisyonunda olup ve bunu da nerede ve nasıl yapacaklarını bilmeyenlerin tek katkıları parti çalışmalarına zarar vermektedir. Bu konuda yapılan değerlendirmeler ve yaşanan IV.Hamle süreci içinde geçen yıllara göre sağlanan uyum ve kararlılık “arınmanın” parti saflarını rahatlattığını ve üretkenliğini artırdığını ortaya koymuştur. Bunu Leninci Parti normlarının uygulanmasının yaşamda karşılık bulması olarak görüyor ve bir kazanım olduğunu tespit ediyoruz.

“Süreklilik içinde Yenilenme” parti tarihinin geçmişi ile, yarattığı tüm değerler ve üzerine oturduğu ilkeleri zedelemeyen yenilenme sürecinin işletilmesi anlamına gelmektedir. Parti canlı bir organizma olduğu için hatalar da yapabilir. Eksikliklerimiz de olmuştur. Ancak Marksizm-Leninizm’in teorik ve ideolojik ilkelerine dayanarak ve de Leninci Parti yapısının ilkelerinden bir milim dahi taviz verilmeden, günün gereksinim ve koşullarına uygun olarak yenilenmek önem taşımaktadır. Özellikle yeni ve genç yoldaşların parti ile tanışmaları, parti çevresinde ve partili olarak mücadeleye atılmaları, günümüz koşullarına uygun olarak bir takım yeni değerler ile parti faaliyetlerimizi zenginleştirirken, Parti tarihimizden, Dünya Komünist Hareketi tarihinden gelen ilkelerimizin, geleneklerimizin temel kistasımız olmaktadır. Bu alanda başarılı olduğunu tespit ediyoruz. Yeni teknolojilerin yaygınlaşması, teknik bilimin gelişmesi, çevre ve doğa sorunlarının daha fazla bilinince çıkması ve bunun içinde çalıştığımız yığınlar arasında karşılık bulmuş olması koşullarında, yeni olan ile klasik ilkelerin uyumunu sağlamak konusunda hem ideolojik-politik anlamda, hem de kadro politikası anlamında doğru yolda olduğumuzu görüyoruz.

IV. Kadri Erol Yoldaş Komünist Hamlesi

(İkinci sayfanın devamı)

Yoldaşlar!

IV.Hamle sürecine bu aşamaları kaydederek girmiş olduk ve IV.Hamle sürecinde bu konularda daha fazla derinleşme olanağı bulduk. Mesele, bu ve benzeri konuların partimizin yönetim organlarında tartışılması ile sınırlı kalmamasıdır. Aslanan bu konular hakkında parti temel örgütlerinde, yeni yoldaşlarımızın bulunduğu alanlarda ve partiye yaklaşan sempatican çevremiz arasında tartışmalar yürütmek ve bu tartışmaları pratik günlük parti faaliyetine yansıtmaktır. Aynı zamanda pratik parti faaliyetinden elde edilen bu deneylerin tartışılarak değerlendirilmesi ve sonuçlar çıkarılmasıdır. Hamle süreçlerinde, normal zamanların ötesinde ağırlıkla ve yoğun biçimde yaşama geçirmeye çalıştığımız budur.

IV.Hamle sürecinde yaptığımız ara değerlendirmelerde kadınlar, genç kadın ve erkek işçiler arasında gündem olan konuların bir kısmına tanık oldunuz. Kuşkusuz ki daha bir dizi konu ve yerlere özgü deneyler tartışılarak raporlanıp MK Sekreterliğine iletildi. Ara raporlardan da görüyoruz ki, tüm tartışmalar yaşamla doğrudan bir bağ içinde, toplumsal yaşamın sorunlarının ve değerlendirmelerinin ele alınması ile sürüyor. Farklı ifade etmek gerekirse, konular sadece akademik tartışma düzeyinde ele alınmıyor. Tartışmalarda ele alınan, görüşülen sorun ve konular ile onlar hakkında varılan sonuçlar birer eylem kılavuzuna dönüşürülüp yaşama geçiriliyor. IV.Hamle'nin en önemli kazanımı olarak bunu tespit ediyoruz ve bu anlayışın tüm yoldaşlarımız ve parti temel örgütlerimiz tarafından uygulanmasına önem veriyoruz. Yöre, İl ve Semt Komiteleri gibi ara organların ulaşılan bu niteliğin daha iyi yönetilip yönlendirilmesinde ve genele mal edilebilmesi konusunda merkezi yönetim organlarına aktarılmasında belirleyici görev üstlenmeleri gerektiğinin altını çiziyoruz.

Partimizin iki Hamle dönemi arasında sınıf içinde yürütülen çalışmalarda mesafe katettiğini tespit ettik. Özellikle genç kadın ve erkek işçiler arasında kurulan yeni ilişkiler olumlu yönde şekilleniyor. Kamuoyunun da yakından izlediği ekonomik ve sosyal alanda sürdürülen hak alma mücadelelerindeki yükselişin yanı sıra, sendikal alandaki çalışmalarda da mesafe alınıyor. Metal, tekstil ve ilaç-petrokimya-lastik alanında fabrikalarda, madenlerde, havacılık ve hizmet sektörlerinde ve büro-bilişim alanında sabırlı ve istikrarlı çalışmalar karşılığını buluyor. Bizzat yerel parti örgütlerimiz tarafından yürütülen bu çalışmalarda eksikliklerimizi ele aldık. Unutmamak gerekir ki, eksiklikleri tartışmaya başlamak, ilgili alanlarda ciddi faaliyetlerin yürütüldüğünün işaretidir. Değilse olmayan bir çalışmanın eksikleri de olamaz. Bu çalışmaların orta vadede söz konusu işletmelerde sendikal faaliyetin niteliğinin gelişmesine etkisi olacaktır.

Kürt işçi ve emekçilerin hak alma direnişlerine katılımında ciddi bir artış söz konusudur. Ağırlıkla inşaat şantiyelerinde işçilerin yarısından fazlasını Kürt işçiler oluşturmaktadır. İstanbul Yeni Havalimanı şantiyesinden, Akkuyu Nükleer Santral şantiyesi dahil irili ufaklı birçok şantiyede inşaat işçileri ağır bir sömürü ve çok kötü barınma-beslenme şartlarında çalıştırılıyorlar. Konut inşaat şantiyelerinde durum daha da kötü. Türk müteahhit ve taşeronlar Kıbrıs, Kazakistan, Kırgızistan, Afganistan, Rusya, Ukrayna, Bulgaristan, Slovenya, ve bir dizi Afrika ülkesine Türkiyeli işçileri götürüyorlar. Şartları ağır olmasına rağmen, içinde buldukları zorluk ve yoksulluk işçilerin bu şartlarda çalışmayı kabul etmelerini dayatıyor. İstisnasız, yurt içi veya yurt dışında çalışan tüm inşaat işçileri çok düşük ücretler karşılığında, güvencesiz ve en ağır işlerde çalıştırılıyorlar. Çalışırken bu kadar kötü koşullarda çalışan inşaat işçileri kidem tazminatı ve işsizlik yardımı paralarından genellikle yararlanamıyorlar. Ağır çalışma koşullarına rağmen emeklilik yaşı ve prim günleri ağır iş standartlarına uygun belirlenmiyor. 50 yaşın üzerinde işçiler çok ağır çalışma koşullarında çalıştırılıyorlar. Halbuki 50 yaş, inşaat sektörü için emeklilik yaşı olmalıdır. Ağır çalışma şartlarına rağmen hakları gaspedilen inşaat işçi-

leri hakları için direnişlerini geliştiriyorlar. Ülke çapında farklı kurum ve kuruluşlarda örgütleniyorlar. Bu kuruluşlar vasıtasıyla aralarında iletişim ve dayanışma oluşturuyorlar. Partimizin bu alanda farklı kurum ve kuruluşlar bünyesinde yürüttüğü çalışmalar işçilerin, özellikle Kürt işçilerin örgütlenmesinde başarılı sonuçlar getiriyor. Genelde dağınık olan inşaat sektörü ve işçilerin sık sık şantiye, hatta şehir ve ülke değiştirmeleri bir dezavantaj iken, iyi değerlendirilirse, sınıf bilinci almış olan işçilerin gittikleri yeni şantiyelerde işlevli ve verimli örgütsel çalışmalar geliştirmeleri gibi bir kazanımı da beraberinde getiriyor. Dolayısıyla, ilgili kurum ve kuruluşların örgütlenme ağı gelişiyor.

Diğer yandan, Kürt işçilerin geldikleri il ve köylerde bağları sıcak. Bilinçlenen işçiler memleketlerindeki akraba ve çevrelerini etkileme kabiliyetlerine sahipler. Böylece Kürdistan'da da sınıf temelli yeni örgütlenmeler gelişiyor.

Diğer bir alan ise tamamen sosyal hak ve güvenceden yoksun olarak katı atık toplayan işçi ve emekçilerin durumu. Belediyelerin yapmadığı hizmeti çok ağır şartlarda ve karın tokluğuna yapmalarına rağmen, engelleme ve baskı ile karşılaşan bu işçilerin de ezici çoğunluğu Kürt emekçilerden oluşuyor. Bu çalışmalarını ile çevre temizliği ve bilinci konusunda da katkıları olan bu işçiler sosyal güvence ve statü kazanma mücadelesi veriyorlar. Parti örgütlerimizin buldukları il ve ilçelerde bu alanda çalışmalarında elde edilen mesafe aynı zamanda katı atık işçilerinin Belediyeler ile diyalog kurmalarına destek veriyor.

İnşaat ve katı atık işçileri arasında sürdürülen çalışmalar, IV.Hamle sürecinde ele alındı ve tartışılarak perspektifler oluşturuldu. Kürt işçilerin örgütlenmesi ve Kürdistan'da sınıf temelli çalışmaların geliştirilmesi partimizin sürekli gündeminde olan bir faaliyet olarak belirlendi.

Yoldaşlar!

Sonuç olarak değerlendirirsek. İşçi sınıfı ve özellikle genç kadın ve erkek işçiler arasına yürüttüğümüz çalışmaların gerek ekonomik-sosyal alanda, gerekse de siyasal alanda somut gelişmeler kaydettiğini tespit ettik. Gelinek düzey, bugüne dek sürdürülen parti çalışmalarının politik yönlendiricilik ve örgütleyicilik niteliğinin geliştiğine işaret ediyor. IV. Hamle döneminde bu konuların tümünü enine boyuna değerlendirerek sonuçlar çıkardık. “Süreklilik içinde Yenilenme” sadece söz ile gerçekleştirilecek bir görev değildi. Sınıf çalışmasının günlük pratiği ve parti politikalarını pratikte sınanmasının bu görevin gerçekleştirilmesinde belirleyici rol oynadığını hep birlikte yaşadık ve gördük. Önümüzde duran görev, doğru ve sonuç alıcı olan bu çalışmalarını daha da ayrıntılandırmak, geliştirmek ve genişletmektir. Bu görevi yerine getirirken de kadro eğitim çalışmalarının her düzeye uygun olarak yaşama geçirilmesi belirleyici önem taşımaktadır. Sendikal eğitim programlarından, parti eğitim programlarına kadar yürütülecek eğitim çalışmaları, sağlıklı ve kalıcı kadro yetiştirme politikamızın temelini oluşturmaktadır. Eğitim çalışmaları, pratik çalışmaları aksatmadan önümüzdeki süreçte yürütülmesi gereken en önemli çalışma olarak tespit edilmiştir.

IV.Hamle sürecine katılan ve başarılı bir performans sergileyen tüm yoldaşlarımıza ve parti örgütlerimize teşekkür ediyoruz. Bugüne kadar başardıklarımız ve gerçekleştirdiklerimiz, bundan sonra gerçekleştireceklerimizin teminatıdır. Çalışmalarınızda başarılar dileriz.

Yoldaşça selamlarımızla.

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi Sekreterliği
19 Şubat 2020

Bariş ve Demokrasi Mücadelesinin Diyalektiği

(Birinci sayfanın devamı)

hayal kırıklığını ortaya koyan en önemli belirtilerden biridir. Sosyalistler bu belirtiyeye azami ilgiyi göstermelidir. Bütün çabalar, kitlelerin bariş arzusunu değerlendirmek için harcanmalıdır. ...” (‘Question of Peace’ / ‘Bariş Sorunu’, V.İ.Lenin, Tüm Eserler, İngilizce, Cilt 21, S. 290 - 294, Progress Publishers, Moscow, 1974)

Lenin, Sosyal Demokratlar ile Komünistlerin “savaş ve bariş” sorunsalında aralarındaki ilkesel ayrımı ortaya koyar. Sosyal Demokratların Kautsky’den beri burjuva yanlısı ve sosyal şoven bir tavır içinde olduklarını açıklar. Sosyal Demokratların “bariş” anlayışlarını ikiyüzlü ve milliyetçi olarak niteler. Kendi ülkesinin burjuvazisine karşı tavır alamayan bir siyasal akım olarak Sosyal Demokratları mahkum eder. Komünistler “ilhakların reddedilmesi yani ulusların kendi kaderlerini tayin etme hakkına sahip olması ve komünistler ezilen ulusların ayrılma hakkını talep ettikleri için samimidirler” der.

“...Son olarak bizim ‘bariş programımız’ emperyalist güçlerin ve emperyalist burjuvazinin demokratik bir bariş sağlayamayacağını açıklamak zorunda. Böyle bir bariş geçmişte, emperyalist olmayan bir kapitalizme ilişkin gerici ütopyada ya da kapitalizm altında eşit uluslardan oluşan bir birlik kurulmasında değil, gelecekte, proletaryanın sosyalist devriminde aranmalı ve bunun için mücadele edilmelidir. Gelişmiş emperyalist devletlerde hiçbir demokratik talep, sosyalizm bayrağı altında verilen devrimci mücadele dışında bir yolla kayda değer ölçüde ya da kalıcı bir şekilde karşılanamaz. Sosyalist devrim vaadinde bulunmaksızın ya da onun için mücadele etmeyi reddederek – ki bu mücadele bugün, savaş sırasında verilmek zorundadır – uluslara ‘demokratik’ bir bariş vaat eden herkes proletaryayı aldatmaktadır. ...”

Sadece ‘Savaşa Son’ Demek Yetmiyor, Bu Düzen Değişmelidir!

(Birinci sayfanın devamı)

Neki, sorun Türkiye’nin Suriye topraklarından çekilmesi ile bitecektir. Konuyu çok farklı boyutları vardır. Saray Rejimi yanına MHP ile temsil edilen Ergenekoncuları ve İttihat ve Terakkicileri de alarak 2011 yılından itibaren yaşadığı politik ve ekonomik krizi aşmaya çalışmaktadır. AKP-Saray Rejimi’nin kendi yaşamını uzatma ve hatta kendi açısından Suriye’de hedeflerine ulaşırsa, rejimi kalıcı hale getirme hedefi vardır.

Suriye’deki işgal ve savaş, MHP destekli AKP-Saray Rejimi için bir varlık yokluk meselesidir. Daha net ifade etmek gerekirse ve onların adlandırmasıyla “Türkiye Cumhuriyeti’nin beka” sorunudur. CHP’nin kapalı TBMM oturumunda Suriye’deki savaşa destek çıkmasının temel nedeni budur. Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluş doktrini onların ortak paydasıdır. CHP’nin muhalefeti resmi ideolojinin sınırlarını aşacak bir muhalefet değildir. İki gündür medyada yaygınlaştırılan ve imzaya açılan “Suriye’den elinizi çekin, askerler evine dönsün” deklarasyonu devlet icazetli SİP’ten devşirme resmi ve sahte “TKP” ‘sinin devletin bekasını ve statükoyu koruma çabasını yansıtan utangaç bir girişimdir.

Konu sadece Suriye’deki işgal ve savaşa karşı çıkmak, askerlerin evlerine dönmeleri olmamalıdır. MHP destekli AKP-Saray Rejimine son vermek Türkiye’deki tüm bariş, demokrasi, bağımsızlık, emek, özgürlük ve sosyalizm güçlerinin hedefi olmalıdır. Bu hedef gerçekleştirilmeden rejimin içerideki ve dışarıdaki saldırganlığı engellenemez.

Kısacası, kendi burjuvazisine karşı savaşmayan, kendi burjuvazisinin çıkardığı savaşlara karşı mücadele etmeyen, ama kendini “sol” olarak niteleyen her akım burjuva ideolojisinin ve milliyetçiliğin etkisindedir. Bunların savunduğu “bariş” ile komünistlerin savunduğu bariş anlayışı arasında ciddi niteliksel farklar vardır. Aynı konu demokrasi konusuna bakış açısında da niteliksel farklılığı gösterir. Komünistler bariş ve demokrasi savaşımını Sosyalizm için savaş ile bir bütünsellik içinde ele alırlar ve başta işçi sınıfı olmak üzere kitlelerin bilinçlenmesi için ekonomik - sosyal mücadeleler gibi önemli olduğunun altını çizerler.

Ülkemizde, kapitalizmin çürümüşlüğü altında kıvranan burjuvazi iktidarını uzatarak sürdürebilmek için içeride kendi burjuva demokrasisinin son kırıntılarını da rafa kaldırarak baskıcı bir rejim uygularken, gerek ekonomik sömürü olanaklarını genişletmek, gerekse de politik etki alanını artırmak için komşu devletlerin topraklarını işgal ve ilhak ediyor. Bunu yaparken de “milli birlik” ve “kahramanlık” söylemleri ile ezilen ve sömürülen kitlelerin milli ve dini hassasiyetlerini kullanıyor. Bu koşullar altında Bariş ve Demokrasi için savaşım, kitlelerin gerçekleri görmesi ve bilinçlenmesi için ekonomik ve sosyal sorunlar çerçevesinde mücadele kadar önem kazanıyor. Çünkü ekonomik ve sosyal sorunların çözümünün önünü tıkayan da baskı, terör ve savaş politikaları oluyor. Ekonomik - sosyal sorunlar ile bariş ve demokrasi arasındaki bağı ortaya koyup kitlelerin bilincine çıkarma görevi de komünistlerin oluyor.

Savaş ve Bariş sorunu bir düzen sorunudur. Savaşların kaynağı kapitalizmin sömürü düzenidir. Kapitalizme son vermek ve savaşımsız sömürsüz bir ülkede yaşama hedefinin adım adım ulaşılabileceği ve farklı süreçlerden geçerek ulaşılabileceği bilinmektedir. Ancak komünistler faaliyetlerinde savaşın nedenlerini açıklamak zorundadırlar. Bir yandan en acil konular etrafında günlük mücadelelerini sürdürürken tarihsel misyonları olan hedeflerini gizlemezler. Günlük mücadeleler ile sonu hedefler arasındaki bağı doğru kurarlar. İşçi sınıfı ve emekçi halklar arasında sınıf bilincini geliştirmek başka türlü mümkün değildir.

Suriye’deki işgal ve savaşa son vermek, Kürt halkına yönelik baskı ve terörü sonlandırmak, bariş, demokrasi, bağımsızlık, emek, özgürlük ve sosyalizm güçleri üzerindeki baskılara, yasaklara, sansüre ve teröre son vermek, kirli savaşın ve tüm bu uygulamaların sorumluları ile hesaplaşmak, ülkeyi savaşımsız ve sömürsüz aydınlık günlere çıkarmak ile atbaşı yürütülmesi gereken bir mücadeledir.

Bu anlayışla, Suriye’deki işgal ve savaşa son, ama aynı zamanda tüm kötülüklerin müsebbibi MHP destekli AKP-Saray Rejimi’ne son, savaşların kaynağı kapitalist sömürü düzenine de son diyoruz.

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi
29 Şubat 2020